

הוא

**ברח באמצע המשפט
על מנת להביא הוכחות
לחפותו מכל פשע —**

היא

**הצביעה עליו והודתה:
"האשמתי אותו לשווא!"**

עדה שושנה אילוז

באותו לילה ב־25 באוקטובר, כשהתחילו כל הצרות. ביקשתי קרובה שלי ללכת איתי לבית של שושנה אילוז. באנו יחד אל שושנה ב־בית. האמא שלה והרודה שלה היו שם. אמרתי להן מדוע באתי. זה היה להן כמו מכה מהשמיים. הן לא ידעו בכלל ששושנה התלוננה במשטרה על נסיון לאונס. שושנה סיפרה לי שנאלצה לתת עדות

הלכתי הביתה. סוכם שלמחרת אני אחזור לבית-המשפט, להמשך המשפט.

כך אהד

ניסה לאונס

כך ידעתי שאם אחזור, אני אבוד. ימ־כצאו אותי אשם. החלטתי לא לחזור, לגלות קודם את האמת. מה קרה באמת

נאשם משה כהן

ששני גברים אנסו אותה. השוטרים הביאו אותה למקום בו הייתי שוכב, ואז סוכם שאני חשוד בנסיון לאונס, מפני שאת הי־אשמים האמיתיים לא מצאה המשטרה.

ישבתי בכלא עד 16 במרס — כמעט חמי־שה חודשים. שוחררתי רק לאחר שעורך־הדין שלי, חיים מישגב, הוציא אותי ב־ערכות של 10,000 ל"ל. אבי הביא 3,000 ל"ל במומון, ועל היתר חתם התחייבות.

והובילו אותה לכפר שלם. שם הוריד אותה הנאשם בכוח מהמונית וגרר אותה בניגוד לרצונה למגרש סמוך, כדי לקיים איתה יח־סיים מיניים בלתי חוקיים. הנאשם הפשיט בכוח את מכנסי המתלוננת ואת תחתוניה, וניסה על אף התנגדותה לבעול אותה.

אגב כן שיפסף את אבר מינו באבר מינה של המתלוננת. הנאשם ניסה בכוח, ועל אף התנגדותה של המתלוננת, להחזיר את אבר

כִּי אֵינִי אִוְתִי!

"השוטרים הציעו לי להאשים אותו — אף על פי שהם ידעו שהוא בכלל לא אשם."

לא נכונה במשטרה. היא גילתה שלא אני גיסייתי לאונס אותה, אלה שני הבחורים האחרים שהיו איתנו במונית. כל אחד מהם ניסה לאונס אותה בתורו, ולאחר שלא הצליחו, אחד מהם לקח אותה לשכונת־התקווה, לחדר שבו היו כמה גברים נוספים. משם היא הצליחה לברוח, ובאה למשטרה איפה שסיפרה על מה שקרה לה.

שאלתי אותה מדוע היא הצביעה עלי דווקא. ענתה לי הייתי בהלם. לא ידעתי מה קורה איתי. השוטרים לקחו אותי למגרש ששם התנפלו עלי השניים שניסו לאונס אותי. אחרי זה נסענו לחפש את החדר, אך לא הצלחתי למצוא אותו!

אחד השוטרים שאל אותה אם היא מכירה את השניים האחרים, והיא ענתה שלא. או הוא הציע לה להגיד שזה אני, והיא קיבלה את ההצעה.

אחרי זה, שושנה הסכימה לבקשתי ללכת למשטרה ולמסור עדות מחדש. היא הלכה למשטרה ביפו, והודיעה שרוצה להצהיר שאני לא ניסיתי לאונס אותה, וכי האשימה אותי אז, בליל 25 באוקטובר, לאחר שאחד השוטרים הציע לה לבחור בדרך זו וכי לא אני הוא זה שאנס אותה.

השוטרים ביפו אמרו לה שהיא מבולבלת,

עִמוֹת בְּרוּחַב כתב העולם ה־זה מרסל זוהר בשיחה עם שושנה אילוז. בשיחה זו, ובמהלכה מאוחר יותר, אישרה שושנה את גירסת הנאשם, כי האשימה אותו על לא עוול בכפו.

ביום ראשון שעבר היה המשך המשפט שלי. השופט שאל אותי מדוע אני לא רוצה לגלות את השמות של שני הבחורים שהיו איתי כשנאנסה שושנה. הוא כעס עלי ש־אני מסרב עד הרגע האחרון להודות שאני גיסייתי לאונס את שושנה.

ראיתי שככה, אמרתי לעורך־הדין שלי שאינני מרגיש טוב, ובהסכמתו של השופט

נהג המונית, לאחר שהוריד את שלדי שתי הצעירים והצעירה ליד המגרש הריק בכפר־שלם, הבין מה הולך להתרחש שם, מיהר לתחנת המשטרה הקרובה. השוטרים שחשו למקום בעקבות סיפורו, מצאו שם רק אדם אחד: את משה כהן, שרוגע מסוֹש־שם מסמים כפי הנראה, על האדמה. כי בינתיים, לאחר שניסו לאונס את שושנה וניכסלו בכך, לקחו אותה איתם שני הי־צעירים לדירה לא הרחק משם.

השוטרים אספו את כהן, הובילוהו למעצר. בינתיים, הצליחה שושנה להימלט, מיהרה למשטרה להתלונן. לאחר שסיפרה את סיפוריה והראתה לשוטרים את המגרש בו ניסו שני הצעירים לאונסה, הובילוה הי־שוטרים להאימערצו של כהן, הצביעו עליו ושאלו אותה אם זה אחד הגברים שניסו עימה במונית. גם לדברי כהן וגם לדברי שושנה, לא ערכו השוטרים מיסדר־יהוי, כנדרש בחוק.

מינו בפיהטבעת של המתלוננת. הוראות החיפוק לפיהן מואשם הנאשם: חטיפה לקיום יחסים מיניים בלתי חוקיים, נסיון לאונס, מעשה מגונה בכוח, ונסיון לבצע מעשה סדום.

"הייתי שיכור

וזקחתי כדורים"

ב מערכת "העולם הזה", לאחר שנמדד מבית־המשפט, סיפר משה כהן את גירסתו שלו:

אני לא ננעתי בה. אני לא ניסיתי לאונס את שושנה אילוז. הייתי או שיכור, גם לקחתי כמה כדורים שטישטשו אותי לגמרי. שכבתי על האדמה כשהשוטרים עצרו אותי. יצאתי מדיסקוטק האריות עם שני צעירים ועם שושנה. לא היכרתי עד אז את הבחורים האלה, גם לא את שושנה. נסענו במכונית עד שהמכונית נעצרה.

אני נסעתי על־יד הנהג. כשהורידו אותי מ־המונית נלתי, קמתי, נדמה לי פעם, ושוב פעם נלתי.

לאחר שמצאו אותי הם השוטרים הביאו אותי לתחנת המשטרה, והמשכתי לשכב בלי לדעת מה קורה לי.

מאוחר יותר באה שושנה אילוז להתלונן